

B Vasten 1
18 februari 2024
M. Assumpta

Eerste lezing (Gen 9, 8-15)

Uit het boek Genesis

Omdat de mensen zich slecht gedroegen, had God ze door watervloed laten sterven. Alleen Noach en zijn zonen waren gered omdat zij rechtschapen waren.

Dan sprak God tot Noach:

“ Nu sluit Ik een verbond met jou en met jouw nageslacht, en met alle levende wezens die bij jou zijn, met de vogels en de viervoetige dieren, met alle dieren van de aarde die bij jou zijn, alle dieren die uit de ark zijn gekomen, alle dieren van de aarde.

Ik sluit met jou mijn verbond, dat nooit meer enig levend wezen door het water van de vloed zal worden uitgeroeid, en dat er zich nooit meer een vloed zal voordoen om de aarde te verwoesten.’

En God zei:

‘Dit is het teken van het verbond, dat Ik sluit tussen Mij en jou, en alle levende wezens die bij jou zijn, voor alle generaties. Ik zet mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde. Wanneer dus op aarde de wolken samenpakken, en de boog in de wolken zichtbaar wordt, weet dan dat ik denk aan het verbond tussen Mij en jou en alle levende wezens en alles wat leven heeft. Het water zal nooit meer aanzwellen tot een vloed, om alles wat leeft te verdelgen.”

Tweede lezing (1 Petrus 3,18-22)

Uit de eerste brief van de apostel Petrus

Broeders en zusters,
Christus Jezus heeft veel moeten lijden.
Niet omdat hij kwaad had gedaan.
Hij was een rechtvaardige.

Maar hij heeft geleden
opdat de onrechtvaardigen de weg tot God zouden terugvinden.
Ze hebben wel zijn lichaam gedood,
maar niet zijn Geest.
Zijn Geest leeft verder.
En die geest brengt bevrijding aan wie gevangen zit in zijn kwaad en zich God niet aantrekt.
God heeft geduld en wacht tot de mensen zich bekeren.
Zo deed Hij ook toen Noach een ark bouwde.
Er waren er niet veel die zich gered hebben midden het water,
slechts acht mensen.
Maar met hen werd een nieuw begin gemaakt.
En zoals dezen gered werden in het water, zo ook jullie door het water van de doop.
Dat doopwater wast niet je lichaam schoon,
maar is een oproep van God om ook een nieuw leven te beginnen.
Wij halen onze kracht bij Jezus,
die kwaad en dood heeft overwonnen, en verder leeft,
als rechterhand van God.

Evangelie (Mc 1,12-15)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

Jezus was door Johannes gedoopt in de Jordaan.
En de Geest dreef hem weg, de woestijn in.
En hij bleef in de woestijn,
veertig dagen,
op de proef gesteld door de Satan.
En hij leefde tussen de wilde dieren,
en de engelen zorgden voor hem.
Maar toen Johannes was overgeleverd,
ging Jezus naar Galilea.
En hij kondigde Gods blijde boodschap aan:
'Rijp is de tijd en het koninkrijk van God komt eraan.
Keer je leven om
en geloof in de blijde boodschap.'

Homilie

Z en B,

Toen het Joodse volk meer dan 3000 jaar geleden aan de grens stond van het land Kanaän, werden ze in de rug aangevallen door de Amalekieten.

In het boek Exodus staat: 'en toen kwam Amalek'.

We hebben er ooit uitgebreid bij stilgestaan in een dialoogviering.

De Amalekieten waren aartsvijanden van het Joodse volk.

Ze vielen op door een nietsontziende wreedheid en blinde vernietigingsdrang.

Ze gingen ook bijzonder gemeen tewerk.

Ze vielen de karavaan van achter aan, daar waar de zieken en de gewonden, de bejaarden, de vrouwen en de kinderen zich bevonden. En ze zaaiden daar dood en verderf.

Op 28 oktober II. hield premier Netanyahu van Israël een televisietoespraak waarin hij meedeelde dat die nacht de joodse troepen Gaza waren binnengetrokken en een vernietigend grondoffensief waren begonnen.

Hij begon zijn toespraak met te zeggen: 'Onze heilige bijbel zegt: jullie mogen niet vergeten wat Amalek jullie heeft aangedaan.'

Wanneer God straks in het land, dat hij jullie geeft, rust heeft verleend, zorg er dan voor dat niets op aarde nog aan het volk Amalek herinnert.'

En Netanyahu besloot: 'Ja, wij herinneren ons dat en we vechten.'

Die eeuwenoude bijbeltekst grijpt hij aan, om een vernietigingsoorlog tegen de Palestijnen te verantwoorden.

'Zorgen dat niets nog aan Amalek herinnert' vertaalt hij als: 'de Palestijnen zijn het hedendaagse Amalek, en zij moeten uitgeroeid worden.'

En wat doet hij? Hij past op hen dezelfde wreedheden toe, waar Amalek voor koos: aanvallen op de zwakste plekken, en zieken, kinderen, vrouwen en bejaarden met massa's de dood in jagen.

Alsof de God van de bijbel oproept tot wraakneming en wreedheden.

Dan kent Netanyahu zijn bijbel niet, of maakt hij er schandelijk misbruik van.

Het zal wel dat tweede zijn.

Maar zo is de Bijbelse God niet.

Wanneer het joodse volk in ballingschap weggevoerd was naar Babylonië gingen er stemmen op, die zegden: dit is een straf van God.

Maar dat werd ten sterkste tegengesproken door profeten en Bijbelse schrijvers.

Zo is God niet.

Hij is geen wraakzuchtige God, geen jaloerse of straffende God. Hij roept niet op tot strijd en oorlog.

En ze schreven verhalen om de mensen te vertellen hoe God dan wel is.

Zoals het verhaal waar we zojuist in de eerste lezing een deel van gelezen hebben.

Eerst werd God ten tonele gevoerd in het verhaal van een verwoestende zondvloed.

Maar dit verhaal diende enkel om God te laten zeggen: 'Zo ben ik niet. Vrees niet dat ik ooit nog enig levend wezen door het water van de vloed zal uitroeien, of dat ik erop uit zal zijn om de aarde te verwoesten.

Integendeel, ik ga een verbond aan met alle levende wezens op aarde.'

Z en B,

Dat was toen absoluut nieuw: een God, die een verbond aangaat.

In heel de toenmalige wereld, en ook in Israël, had men schrik voor goden omdat ze machtig waren en gunstig moesten gestemd worden om geen rampspoed over de mensen te laten neerkomen.

Maar een God, die met de mensen een verbond aangaat, is een God, die niet dwingt, maar die de mensen vrij laat beslissen of ze hun verantwoordelijkheid opnemen of niet.

Zo hoorden we ook in de tweede lezing uit de brief van de apostel Petrus: God heeft geduld en wacht tot de mensen zich bekeren.

En als wij met onze pastorale eenheid in deze veertigdagentijd op weg willen gaan onder het thema 'Een weg van hoop', dan is het omdat ook wij geloven dat alles wat de mensen op vandaag bang maakt niet het verlangen van God is.

Het is niet God die oproept tot wapengeweld, het is niet God die zich achter autoritaire regimes schaaft, het is niet God die verantwoordelijk is voor het kapot gaan van onze aarde, het is niet Gods wil dat er armen zijn en vluchtelingen, integendeel.

De weg, die God voor ons uitstippelt, is de weg van 'neem het voor mekaar op', ga ook met mekaar een verbond aan, hou van mekaar.

Het is de enige weg om de hoop te bewaren dat de mensheid uiteindelijk thuis kan komen in een nieuwe wereld, waar vrede en vrijheid zal gevonden worden, en geluk voor allen.

Laten we samen die weg gaan.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.